

2. Биографија кандидата

Име презиме	Ивана Павловић
Место и датум рођења	Крагујевац, 31.5.1979 г.
Адреса	Каћанског 5., 34000 Крагујевац
Телефон	064-146 54 05
E-mail адреса	opstrukcija@gmail.com

Ивана Павловић је рођена 1979 г. у Крагујевцу. Завршила је Другу крагујевачку гимназију. Дипломирала је на Факултету техничких наука у Новом Саду 2004 г. на одсеку Архитектуре у области пројектовања и стекла звање мастер архитекте. Завршила је магистарске студије 2010 г. на Факултету примењених уметности у Београду и стекла звање Магистар уметности.

На Филолошко уметничком факултету (ФИЛУМ) у Крагујевцу била је ангажована од 2006 г. до 2008 г. као стручни сарадник на предмету Архитектонске конструкције. Године 2009. изабрана је у звање доцента новом предмету Конструктивни склопови и детаљи као део архитектонске ликовности. Такође, од 2015 године као доцент води и предмет Типологија урбаног дизајна на истом факултету. Поред просветног рада, учествовала је као архитекта и на пројектима финансираним из средстава Европске уније и претпрступних фондова IPA које су имплементирале различите хуманитарне невладине организације: Дански савет за избеглице, Интерсос и Визија. Њен пројектантски опус је веома широк, од пројектовања стамбених и пословних објеката, социјалне архитектуре, ефемерне архитектуре до обликовања ентеријера различитих намена, како новоизграђених тако и реконструкција, адаптација и легализација објеката.

Добитник је конкурса за израду стамбених објеката социјалног становања које је инвестирала ЕУ у Крагујевцу (2015 г.), Бујановцу (2013 г.), Краљеву (2012 г.) и Дољевцу (2009 г.).

Учесник је више групних и самосталних изложби: „Форма цртежа“ (Народни музеј, Крагујевац, 2009 г.), Салон архитектуре (Нови Сад, 2010 г. и 2014 г.), „Унутрашња архитектура“ (Културни центар Стара Пазова, 2010 г.), изложба одабраних радова часописа „Архитектон“ (Београд, 2011.), изложба архитектонских радова и дигитална радионица (КЦ Параћин, 2016 г.), изложба „Обриси граница“ (Бродац, Сарајево, 2017 г.), изложба „Hardware“ (СКЦ Обреновац, 2017 г.), изложба Ваприл (КЦ Вљево, 2017 г.), Ревизијална изложба радова наставника и сарадника ФИЛУМ-а (Галерија Универзитетске библиотеке, 2011 г.-2017 г.).

Члан је инжењерске коморе Србије, Асоцијације српских архитеката и Удружења архитеката

Србије. Стручни је консултант фирме за пројектовање и извођење објеката МВП д.о.о. Крагујевац.

3. Детаљна анализа уметничког пројекта кандидата

Полазиште кандидаткиње је било тражење одговора у којој мери конструктивни елементи, склопови и детаљи у архитектонском обликовању, када се узме у обзир дихотомија унутрашњег и спољашњег простора, омогућују стварање и постизање трансцеденталности облика (форме) тј уздизања уметничког ауторског израза на примарну позицију.

Кандидаткиња нам указује да тај начин уметничког изражавања кроз конструктивни склоп, елемент или детаљ, познат под називом Тектоника у архитектури или заокруживање уметничког обликовања могућностима које нуди конструктивни склоп и детаљи представља један од кључних сегмената у архитектури. Стваралачки процес који уздиже конструкцију до уметничког израза је и суштина предмета са истим називом као и овај докторски рад на основним студијама Дизајна ентеријера ФИЛУМ факултета у Крагујевцу, који кандидаткиња већ десетак година води па на тај начин овај докторски уметнички рад добија потпуни смисао и као концепт истраживања а и као један од суштинских елемената у едукацији младих архитеката.

Анализирајући архитектонску тектонику као главног носиоца ликовности у архитектури и као њен највиши облик, кроз анализе са надахнутим и адекватним примерима и кроз историјску призму и кроз садашњи тренутак, за елементе као што су зид, стуб, отвори (prozори и врата), степеништа и рампе, подне и плафонске конструкције, свод, куполу и кров... кандидаткиња је, анализирајући историјски контекст тих елемената, паралелно све то повезала са конкретним објектом који је предмет њеног уметничког рада заједно са теоријским поставкама, његову ново пројектовану намену кроз своју ауторску поетику дошла до решења које је ауторски аутентично и у форми и у примени елемената тектонике и у испуњености самог циља пројектног задатка. Изабрани објекат је машинско-техничка радионица и део је комплекса Војно техничког завода (Кнежев арсенал) у Крагујевцу. То је просторна целина настала 1853 г. која садржи велики број објеката (151!) и представља најстарији очувани урбани историјски комплекс који обухвата површину од 52 хектара и 82 ара. Ово место сведочи о настајању индустријализације у Србији, о војно-техничким и технолошким достигнућима, развоју индустрије, урбанизма, грађевине, инжињерства и културе и као такво представља идеалан пример за креирање архитектуре која

осим уметничког изражавања у обликовању конструкције носи и симболику и дух места. Овде се примена тектонике огледа у симбиози технолошког развоја, индустријализације, инжињерства и уметности. Објекат представља специфичан потенцијал за ревитализацију и на предлог Универзитета у Крагујевцу, Дирекција за урбанизам урадила је анализу и одлучено је да се објекат додели образовној установи ФИЛУМ факултету из Крагујевца. У том смислу кандидаткиња је урадила веома аналитички и креативан пројекат адаптације и са доградњама и проширењима примерено једној таквој образовно-уметничкој установи. Пројекат чини целину овог специфичног и успешног докторског уметничког рада.

У теоријском смислу кандидаткиња је обрадила историјски развој конструкције и њених склопова и на изузетно јасан и логичан начин га повезала са садашњим тренутком, богатством слободних форми и материјала тако да је на конкретној локацији и кроз конкретни пројектни задатак, кроз свој лични стваралачки став остварила помак и у пројектантској поетици а и у датом решењу кроз које се на сликовит начин заокружује њена почетна мисао и намера да приближи конструкцију, детаље и конструктивне склопове онима који желе да уђу у суштину стваралачког поступка у архитектури.

Према томе, уметнички циљ докторског рада је да се на конкретном примеру покаже могући начин уметничког изражавања кроз обликовање конструкције и њених елемената. Обликовањем конструкције до уметничке форме, омогућава се достизање како њеног највишег облика у естетском изразу тако и највишег места у архитектонској ликовности. У овом пројекту, употребом основних ликовних елемената у обликовању конструкције постиже се комплексност композиције као самосталне естетске целине која доприноси општем уметничком доживљају у архитектонском простору који тај доживљај ствара. Основу рада чини остварење обликовног јединства архитектонског дела кроз налажење правила у односу на конструктивне захтеве и архитектонске форме условљене статиком и функцијом објекта те је тако добијена и основна поставка рада, док је општи методолошки приступ остварен у истраживању, критичком разматрању појава и проблема који дефинишу предмет истраживања и њихово јасно сагледавање у друштвеном, културном и историјском контексту.

Можемо закључити да докторски уметнички рад „Конструктивни елементи и склопови као део архитектонске ликовности“, кандидаткиње Иване Павловић, арх, указује на потенцијал уметничког обликовања конструкције у архитектури. Он открива употребу савремених техничких решења поштујући у ликовном смислу постојеће стање и историју развоја технике. Откривањем нових материјала и усавршавањем индустрије, технике и технологије, уметност помера себи циљеве ка вишој трансцеденталности, тако да се обраћа директније посматрачу и кориснику изазивајући у њему питања, дубље размишљање и закључке. Овај пројекат истиче вредност идејног и симболичког приступа у архитектури, тако да конструкција као подвест

саме архитектуре прераста, ауторским умећем и ликовном поетиком у свест остварену кроз тектонику архитектонског изражавања уметника.

4.Оцена остварених резултата

Докторски уметнички пројекат арх. Иване Павловић, „Конструктивни елементи и склопови као део архитектонске ликовности“ припада области примењене уметности и дизајна а уже, Дизајну ентеријера и намештаја

Кандидаткиња на инвентиван начин, полазећи од одреднице да је архитектура, пре свега уметност, од дилеме да ли је архитекта уметник ослобођен сваког спутавања духа или инжењер и од кључних речи: уметност конструкције, конструктивни склопови, конструктивни елементи, ликовно обликовање у архитектури, тектоника у архитектури... успела је на најбољи начин да повеже и на стручан начин покаже да су суштине не дељиве и да је историјски развој мисли и праксе то потврдио.

Овај рад пре свега појашњава и брише све дилеме у давању кључног значаја конструктивним склоповима, елементима и детаљима као носиоцима естетика сваке архитектонске форме и такође, у потпуности дефинише један специфичан предмет који има исти назив као и овај докторски рад, на основним студијама на катедри Дизајн ентеријера, ФИЛУМ факултета у Крагујевцу, који Ивана Павловић држи десетак година, дајући му заслужени значај у профилисању будућих уметника-архитеката. Такође, овај рад омогућава слободнији приступ другим ауторима, архитектама у третирању различитих објеката и локација како би на растеређен начин изказали своју ауторску поетику на једном пољу као што су конструктивни елементи и склопови које толико могућности пружају застварање нових уметничких израза.

Овакав креативни приступ у свим аспектима докторског рада, кандидаткиња остварује резултате који доприносе новим сазнањима, потврђујући суштине унутар уже уметничке области.

5.Критички осврт Комисије

Ако пођемо од мисли да конструктивни склоп представља носиоца „тежине“ и унутарње структуре објекта онда је то најбољи пут за његово уздизања ка крајњој уметничкој форми па представља главну нит овог докторског уметничког рада. Дакле, архитектура распоређује форме, остварује ред која је чиста творевина ауторског духа или вештина грађења кроз мисао да би се на тај начин покренула наша чула.

На ову суштинску мисао кандидаткиња се ослања и у свом ауторском пројекту докторског уметничког рада који је у потпуности подкрепљен њеним теоријским аналитичким истраживањем заокружујући тако уметничко обликовање могућностима које нуди конструкција, свакако уз њен ауторски печат и сензибилитет.

Свезаједно, заокружено је структуром и програмом предмета са истим називом као и сам докторски рад на основним студијама, кога кандидаткиња држи у званју доцента на ФИЛУМ факултету у Крагујевцу, који је као такав јединствен у пракси и заиста чини веома значајну целину у идејној поставци целокупног докторског уметничког рада, па га тако у потпуности оправдава.

Рад обухвата све проблеме са којима је кандидаткиња желела да се бави а које је навела у пријави теме за израду докторског уметничког пројекта и према сазнањима комисије, докторски уметнички пројекат представља оригинално уметничко дело које у потпуности квалификује кандидаткињу арх Ивану Павловић за академско и уметничко звање, доктора уметности.

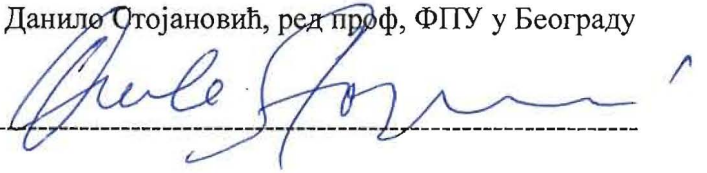
6.Закључаксаобразложењемдоприносапројектауметности

Као закључак, констатујемо да је кандидаткиња избором теме, анализом у ликовном и теоретском смислу остварила изузетан помак у приближавању архитектонских суштина студентима архитектуре и свима заинтересованима за архитектуру у општем смислу, тако и својим конкретним докторским уметничким пројектом у коме је на јасан, стручан и креативан начин на конкретном објекту применила своја истраживања везана за конструктивне елементе и склопове, па је на тај начин и предмету који држи на основним студијама ФИЛУМ факултета у Крагујевцу а који се зове исто као и докторски уметнички рад, дала шансу да се подигне на још већи ниво. У том смислу уметничко истраживачки допринос овог докторског уметничког рада је пример његове директне имплементације у наставни програм предмета и његово заокруживање на најбољи начин.

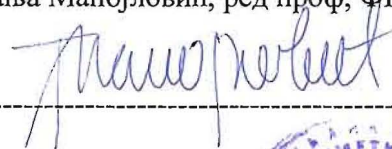
Чланови комисије за оцену и одбрану докторског уметничког рада „Конструктивни елементи и склпови“ кандидаткиње арх Иване Павловић, предлажу Научном уметничком наставном већу Факултета примењених уметности у Београду и Сенату Универзитета уметности у Београду да прихвате овај извештај и покрену процедуру за јавну одбрану докторског уметничког рада арх Иване Павловић.

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ

Данило Стојановић, ред проф, ФПУ у Београду

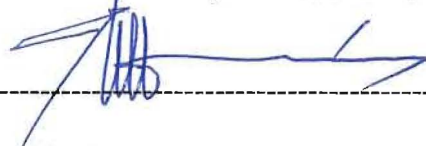
Тања Манојловић, ред проф, ФПУ у Београду

Ранко Бочина, ред проф, ФПУ у Београд

Др. Александар Милојковић, доцент, ГАФ у Нишу

Др. Марко Николић, доцент, ГАФ у Нишу

